

Arrest

nr. 179 598 van 16 december 2016
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 13 april 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 februari 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LANCKRIET, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 20 september 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 24 februari 2015 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 20.09.2011 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

(...)

nationaliteit: Rusland (Federatie van)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang t t het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 17.10.2011, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang t t het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De aangehaalde medische elementen werden niet weerhouden door de arts-adviseur (zie medisch advies d.d. 20.02.2015 onder gesloten omslag in bijlage).

Derhalve

1) Kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of ...

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dal een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (IHVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van "verlies van recht op verblijf."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

"Middelen

- Schending van het artikel 9ter Vreemdelingenwet ;*
- Schending van de materiële motiveringsplicht ;*
- Schending van het zorgvuldigheidsverplichting ;*
- Schending van het redelijkheidsbeginsel ;*
- Manifeste beoordelingsfout.*

4.1. De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig en niet draagkrachtig gemotiveerd.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuursbeslissing gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Het zorgvuldigheidsbeginsel zou kunnen omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden.

Hierdoor moet de overheid in staat zijn om met kennis van zaken te beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschatten en afwegen, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad.

In casu worden de belangen van de verzoekster geschaad. De Dienst Vreemdelingenzaken oordeelt dat de medische elementen aangehaald door de verzoekster niet weerhouden kunnen worden om een verblijfsvergunning te bekomen.

4.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat er op een onredelijke wijze rekening werd gehouden met de omstandigheden eigen aan situatie van de verzoekster.

Zo stelde Professor SUETENS in 1981 dat het redelijkheidsbeginsel is geschonden "wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt, m.a.w. wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld" (zie M. BOES, "Het redelijkheidsbeginsel" in

Administratieve Rechtsbibliotheek: Beginselen van behoorlijk bestuur, I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), Brugge, die Keure, 2006, nr. 235).

“Heel precies kan men stellen dat het redelijkheidsbeginsel een aspect is van het motiveringsbeginsel. Het motiveringsbeginsel is erg ruim, en zelfs al beperkt men het tot het “afdoende” karakter, omvat het vele aspecten zoals OPDEBEEK en COOLSAET aantonen: de motivering moet duidelijk zijn, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig” (zie M. BOES, l.c., nr. 238, p. 179).

“Om na te gaan of het bestuur de grenzen van redelijkheid niet heeft overschreden, zal de rechter tot een marginale toetsing van het bestuursoptreden overgaan en de kennelijke wanverhouding tot de feiten waarop de beslissing is gebaseerd, sanctioneren. Wat het redelijkheidsbeginsel de rechter toestaat, is niet het oordeel over te doen maar is enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat, wanneer de door het bestuur geponeerde verhouding tussen beslissing en feiten in werkelijkheid ontbreekt” (zie A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME en J. VANDE LANOTTE, Overzicht van het Belgisch administratief recht, Mechelen, Kluwer, 2002, p. 55 – 56).

Uit wat hierna volgt blijkt dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken kennelijk onredelijk is.

4.3. Overeenkomstig het artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen, indien deze ‘op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft’.

4.4. Een eerste weigering van ongegrondheid werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken. Een annulatieberoep hiertegen heeft geleid tot een arrest van vernietiging (zaak RvV 154 108 / VIII).

Het arrest van vernietiging werd gewezen op datum van 12/02/2015 en draagt het nr. 133 359.

Het arrest is als volgt gemotiveerd:

„ 2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster, zoals ze terecht opmerkt in haar verzoekschrift, ter ondersteuning van haar punt 1.1 bedoelde aanvraag verschillende medische getuigschriften heeft overgemaakt opgesteld door dr. D. waarin deze telkens verklaarde dat verzoekster niet in staat is om per vliegtuig te reizen. In het standaard medisch getuigschrift van 18 april 2013 kan gelezen worden, „ne peut pas travailler ni se déplacer en avion”, in het standaard medisch getuigschrift van 8 augustus 2013 noteerde dr. D. „elle ne peut pas travailler ni se déplacer en avion” en in het standaard medisch getuigschrift van 24 oktober 2013 kan gelezen worden, „ne peut pas se déplacer en avion”.

2.6. De arts-adviseur verwijst in zijn advies naar de in punt 2.5 opgesomde standaard medische getuigschriften en komt in zijn punt 2.4. bedoelde advies tot de bevinding dat „Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat betrokkene kan reizen”. Bij gebrek aan meer uitleg kan de Raad er net zoals verzoekster het raden naar op grond waarvan de arts-adviseur tot de bevinding komt dat verzoekster toch kan reizen. Verwerende partij verduidelijkt dit ook niet in haar nota. In haar nota betwist verwerende partij niet dat de vraag of verzoekster al dan niet kan reizen een essentieel element is bij de beoordeling van een aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen.

De beoordelingsvrijheid van de arts-adviseur betekent niet dat diens vaststellingen steeds volstaan als motieven voor een beslissing tot weigering van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet (cf. RvS 18 september 2013, nr. 224.723). De Raad kan niet anders dan tot de conclusie te komen dat werd nagelaten afdoende te motiveren aangaande de voorliggende gegevens inzake de onmogelijkheid van verzoekster om per vliegtuig te reizen en dat de formele motiveringsplicht is geschonden nu noch de bestreden beslissing noch het advies van de arts-adviseur, noch de nota verduidelijken waarom wordt afgeweken van een essentiële vaststelling in de voorliggende medische attesten.

De formele motiveringsplicht werd geschonden. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.”

4.5. Het arrest werd verstuurd per aangetekend schrijven dd. 16/02/2015.

Nog geen 3 dagen later, zijnde op datum van 20/02/2015 wordt een nieuw medisch advies opgesteld door de arts-adviseur.

De snelheid in dergelijke delicate dossiers mag terecht verbazen.

De arts-adviseur stelde immers luttele dagen na het vernietigingsarrest, een advies op zonder de verzoekster te onderzoeken noch de betrokken behandelende arts te contacteren.

De Dienst Vreemdelingenzaken en de arts-adviseur lijken te vergeten dat de gezondheidssituatie van een vreemdeling beoordeeld dient te worden in toepassing van het artikel 9ter Vreemdelingenwet, in het licht van de actuele medische situatie en tevens in functie van de opmerkingen van het arrest gewezen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4.6. In het reeds geciteerde arrest van vernietiging dd. 12/02/2015 stelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vast dat de arts-adviseur oordeelt dat de verzoekster kan reizen terwijl in de

standaard medische getuigschriften duidelijk vermeld staat dat de verzoekster niet kan reizen (per vliegtuig).

- 4.6.1.

Het weze herhaald de snelheid waarmee gehandeld werd na het vernietigingsarrest spreekt boekdelen.

De behandelende arts werd niet gecontacteerd.

De verzoekster werd niet onderzocht.

- 4.6.2.

Hoewel de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het reeds geciteerde vernietigingsarrest motiveert dat de vaststellingen van de arts-adviseur niet steeds volstaan voor de motieven van een beslissing tot weigering, bevestigt de arts-adviseur nogmaals en ditmaal op zeer denigrerende wijze zijn betwistbare vaststelling.

Hij stelt op denigrerende wijze :

“Hoe dan ook als men met een onbehandelde PTSD vanuit Rusland tot hier geraakt dan zal men na 4 jaar behandeling normaal gemakkelijker dezelfde reis terug kunnen maken..”

In het advies van 20/02/2015 stelt de arts-adviseur zich niet ernstig op en neemt hij een arrogante houding aan.

De verzoekster neemt het de arts-adviseur kwalijk dat hij een identieke vaststelling doet zonder zelfs maar de verzoekster te onderzoeken, hoewel de wet hiertoe voorziet, én zonder dat de betrokken arts werd gecontacteerd.

Voor het overige herhaalt de arts-adviseur zijn vaststellingen zonder dit te onderbouwen.

Hij stelt louter dat er in het medisch dossier dat er geen enkele medische reden is om te weerhouden waarom zij niet zou kunnen verplaatsen met het vliegtuig.

Doch hij doet blijkbaar niet de inspanning om dit ook werkelijk na te gaan.

De arts-adviseur spreekt zichzelf overigens tegen in de 2 adviezen.

- In het eerder advies van de arts-adviseur dd. 04/02/2014 stelde hij immers dat uit het medisch dossier kan afgeleid worden dat de verzoekster kan reizen :

‘op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen...’.

- Thans stelt hij dat het medisch dossier niet toelaat te weerhouden waarom verzoekster zich niet zou kunnen verplaatsen.

Deze stelling strookt bijgevolg nogmaals niet met hetgeen de behandelende geneesheer, dokter Olivier DELROEUX, heeft geoordeeld in de standaard medische getuigschriften die werden voorgelegd (zie stuk 5).

Dokter Olivier DELROEUX oordeelt telkenmale opnieuw dat de verzoekster niet in staat is een vliegtuig te nemen en dat een terugkeer naar haar land van herkomst tegenaangewezen is.

Net zoals met betrekking tot de arbeids(on)geschiktheid in hoofde van de verzoekster (zie verder), is het advies van de arts-adviseur tegenstrijdig aan het oordeel van de behandelende arts.

Als de betrokken arts van de verzoekster dit wel attesteert dan zou het gezond verstand de arts-adviseur toch dienen in te geven om de verzoekster te onderzoeken, dan wel de betrokken arts te contacteren.

De arts-adviseur weigert dit halsstarrig.

Zonder meer stellen dat er geen elementen zijn om te stellen dat de betrokken kan reizen, is evident geen afdoende motivering.

Het advies van de arts-adviseur dd. 20/02/2015 biedt bijgevolg opnieuw geen afdoend antwoord, temeer de verzoekster niet onderzocht werd noch de behandelende arts gecontacteerd werd wat niet ernstig kan ontkend worden door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is de vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, bevestigd door de Raad van State, dat, wanneer een weigering van medische regularisatie gebaseerd is op een advies van de arts-adviseur dat tegengesteld is aan het medisch attest van de behandelende arts, de arts-adviseur zijn advies voldoende concreet en pertinent motiveren.

“6.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moest te dezen als annulatierechter de wettigheid van de aanvankelijk bestreden beslissing van 3 mei 2012 onderzoeken, dit in het licht van de voor hem aangevoerde middelen. In punt 2.7 van het bestreden arrest geeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitdrukkelijk aan dat hij niet zelf kan oordelen of de verweerster, gelet op haar aandoening, kan reizen of niet doch dat hij wel moet kunnen nagaan “waarop de arts-adviseur zich gebaseerd heeft om te stellen dat verzoekster (thans de verweerster) kan reizen, daar waar twee psychiaters stellen dat het perspectief van een terugkeer naar omstandigheden die aan de basis liggen van het trauma, een ernstig risico op zelfmoord kan teweegbrengen”.

Na de inhoud van bepaalde documenten te hebben aangehaald, besluit de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in punt 2.8 van het bestreden arrest dat “werd nagelaten afdoende te motiveren aangaande de voorliggende gegevens inzake de onmogelijkheid van verzoekster (thans de

verweerster) om te reizen” en dat de formele motiveringsplicht is geschonden “nu noch de bestreden beslissing noch het advies van de arts-adviseur verduidelijkt waarom wordt afgeweken van essentiële elementen in de voorliggende medische attesten”.

Met die motivering heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet met de feitelijke beoordeling van de zaak ingelaten. Hij heeft enkel onderzocht of de aanvankelijk bestreden beslissing, steunend op het advies van de ambtenaar-geneesheer, in het licht van de door de verweerster aangevoerde elementen afdoende was gemotiveerd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft met zijn besluit (en met de daaraan voorafgaande feitelijke vaststellingen) geen opdracht aan de verwerende partij of aan de ambtenaar-geneesheer gegeven om bijkomend deskundig advies te vragen of om de verweerster opnieuw te onderzoeken, hij heeft slechts een motiveringsgebrek vastgesteld.

De beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer, waarnaar de verzoekende partij in het middel verwijst, betekent niet dat diens vaststellingen steeds volstaan als motieven voor een beslissing tot weigering van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij toont niet aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met het bestreden arrest zijn bevoegdheid als annulatierechter heeft overschreden. Het enige middel is in die mate ongegrond.

6.2. De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen is als dusdanig niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. In het licht van het thans aangevoerde cassatiemiddel moet echter worden nagegaan of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met het bestreden arrest, waarin hij de aanvankelijk bestreden beslissing aan de formele motiveringsplicht heeft getoetst, de inhoud van de voornoemde wet van 29 juli 1991 niet heeft geschonden.

Zoals hierboven reeds werd vastgesteld, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich te dezen beperkt tot het onderzoek of de voor hem bestreden beslissing afdoende was gemotiveerd, zonder zich daarbij in de plaats van het bestuur zelf (of van de ambtenaar-geneesheer) te stellen. De beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer bij het geven van zijn advies doet geen afbreuk aan het feit dat administratieve beslissingen afdoende gemotiveerd moeten zijn, hetgeen onder meer inhoudt dat de rechtsonderhorige moet kunnen nagaan op welke gronden de hem aanbelangende beslissing is gesteund en waarom de door hem aangevoerde concrete en pertinente argumenten, zoals medische verslagen van geneesheren-specialisten waarin wordt gewezen op een ernstig risico op zelfmoord bij een terugkeer naar omstandigheden die aan de basis van een trauma liggen, niet worden aanvaard. Anders dan de verzoekende partij voorhoudt, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts een schending in die zin van de formele motiveringsplicht vastgesteld, zonder daarbij aan de ambtenaar-geneesheer of het bestuur de verplichting op te leggen om op een bepaalde manier aan de aangevoerde elementen tegemoet te komen. Het bestuur dient zelf na te gaan op welke wijze het aan de vereisten van de formele motiveringsplicht zal voldoen nadat een schending in die zin is vastgesteld. De verzoekende partij toont niet aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij zijn toetsing van de aanvankelijk bestreden beslissing aan de formele motiveringsplicht de inhoud van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft geschonden. Het enige middel is ook in die mate ongegrond.”

(Zie het arrest Raad van State, nr. 224.723 van 18 september 2013)

4.7.

Voor het overige is het advies van de arts-adviseur dd. 20/02/2015 identiek aan dat van 04/02/2015.

In de bestreden beslissing, meer bepaald in het verslag van de arts-adviseur (stuk 2), wordt er verder erkend dat de verzoekster lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, doch er wordt geoordeeld dat de ziekte waaraan de verzoekster lijdt op een adequate wijze behandeld kan worden in haar land van herkomst, zijnde de Russische Federatie.

Er dient echter vastgesteld te worden dat uit de voorliggende medische attesten en de voorliggende objectieve informatie geenszins op een redelijke wijze tot het besluit kan gekomen worden dat de behandeling beschikbaar én toegankelijk zou zijn in de Russische Federatie en meer bepaald in de Noordelijke Kaukasus (Dagestan).

4.8.

Met betrekking tot de beschikbaarheid

In het verslag van de arts-adviseur wordt verwezen naar informatie van de MedCOI-databank.

Uit deze informatie zou blijken dat ‘er in Rusland antidepressiva zijn evenals anxiolytica en pijnmedicatie voor migraine. Verder blijkt dat er psychiaters zijn die de opvolging kunnen verzekeren.’

Uit de informatie verstrekt in het verslag van de arts-adviseur kan de uitgebreidheid van de mogelijkheden op niveau van psychiatrische zorgen niet vastgesteld worden en kan bijgevolg niet geoordeeld worden of er hier slechts sprake is van een theoretische beschikbaarheid dan wel een effectieve beschikbaarheid.

Hoeveel psychologen zijn er? Hoeveel psychiaters zijn er? Wat is de verhouding tussen deze aantallen en de patiëntenpopulatie? Zijn er wachtlijsten teneinde psychotherapie dan wel psychiatrische zorgen te kunnen bekomen?

Bij gebrek aan antwoord op deze vragen kan niet op redelijke wijze geoordeeld worden omtrent de effectieve beschikbaarheid van psychologische en psychiatrische zorgen in de regio van afkomst van de verzoekster.

4.9.

Met betrekking tot de toegankelijkheid Voor wat betreft de toegankelijkheid tot de noodzakelijke medische zorgen wordt verwezen naar het IOM Country Fact Sheets, Russian Federation 2011. I

In dit rapport staat een zorgwekkend gegeven vermeld :

“De situatie in Rusland op het vlak van de gezondheidszorg is redelijk moeilijk omwille van de onder financiering vanuit het staatsbudget. Hierdoor is de kwaliteit van de gratis medische zorgen niet top op het vlak van infrastructuur en personeel.”

Het gehele algemene oordeel over het gezondheidssysteem klinkt als volgt:

“In the Russian Federation medical care is provided both by the state and by private medical institutions. The majority of current medical institutions are run by the state; however the private sector is developing rapidly. Nevertheless, the situation with the health care in Russia is quite difficult: it is insufficiently financed from the state budget - at the half of the amount required, according to the Minister of Health and Social Development. About 80% of state medical institutions are financed from the regional and/or municipal budgets which do not have enough financial resources for it and cannot secure a high-level medical care. Medical equipment is usually obsolete; basic medical institutions are understaffed, as only 60% of the required staff is employed. As a result, the quality of free of charge medical service decreases.”

10.

Een dergelijke vaststelling doet niet alleen vragen rijzen naar de kwaliteit van de gezondheidszorg, maar tevens naar de effectieve toegankelijkheid.

a)

Deze vaststelling holt bovendien de andere ‘vaststellingen’ gedaan door de arts-adviseur volledig uit.

Kan er dan gesproken worden van een recht op gratis medische zorgen, als het staatsbudget volledig ontoereikend is om dit recht te garanderen? Neen.

Kan er dan een garantie zijn dat medicijnen effectief gratis én in voldoende mate verstrekt worden, indien er in de gezondheidszorg dermate grote tekorten zijn? Neen.

Het recht op gratis medische zorgen en de gratis beschikbare medicijnen zijn slechts elementen van een mooi ogend theoretisch kader, die slechts in de praktijk kan omgezet worden indien er voldoende staatsbudget is.

En dit laatste is nu net hetgeen in de Russische Federatie (en zeker de Noordelijke Kaukasus) ontbreekt.

De praktijk verschilt dan ook van de theorie.

De louter theoretische benadering van de arts-adviseur kan dan ook niet aanvaard worden als zijnde een afdoende motivering teneinde de toegankelijkheid van de onontbeerlijke medische zorgen voor de verzoekster te beoordelen.

b) Een gezamenlijk rapport van ACCORD en UNHCR vermeldt het volgende:

“Health Programmes The Public Health Sector in the Chechen Republic lacks technical, administrative and

managerial skills among the staff as well as specialised and basic medical equipment and drugs. Hospitals and clinics in the region are not only of low quality, but moreover struggle with power cuts and are in need of generators. There are health programmes run by WHO and other agencies to support hospitals in Chechnya and Ingushetia and also train medical staff. Like all over Russia and Eastern Europe, it is common to prescribe drugs in any case. Although drugs are often expired and expensive, they are very popular among the people, hence there is a high demand for pharmaceuticals. For surgeries, people attempt to go to Sochi, Rostov on Don or Moscow. As this sort of is very expensive, they usually have to borrow money from friends and relatives. No treatment of PTSD (post traumatic stress disorder) is available in Chechnya at the moment, neither for civilians nor for former soldiers or officials. The only exception in the North Caucasus was the victims of the Beslan incidents to whom psychological care was provided. The average life expectancy of men is about 48 years, but not only because of the war, rather because of their lifestyle, characterized by stress and smoking, and due to the health care situation.”

(stuk 4, ‘Chechnya, Summary of the ACCORD-UNHCR Country of Origine Information Seminar’, Vienna, 18 oktober 2007, publicatie april 2008, <http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain?docid=480dfb652>)

Gelet op de informatie die ter hand werd genomen door de arts-adviseur, is het meer dan waarschijnlijk dat deze ernstige situatie van gebrekkige gezondheidszorg in Dagestan zoals omschreven in het geciteerde rapport van ACCORD en UNHCR tot op vandaag de actuele situatie weerspiegelt.

De basisproblemen die in het rapport van ACCORD en UNHCR worden aangehaald worden immers in het rapport van IOM (Country Fact Sheets, Russian Federation) bevestigd.

Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat, ondanks het feit dat de basisproblemen nog steeds aan de orde zijn, de kwaliteit van de gezondheidszorg gestegen zou zijn, er effectief gratis zorgen en medicatie ter beschikking worden gesteld.

Er kan van de verzoekster niet verwacht worden zich elders in de Russische Federatie te vestigen met het oog op het bekomen van medische zorgen.

c) Het is weinig waarschijnlijk dat de verzoekster bij terugkeer naar haar land van herkomst zal kunnen instaan voor haar onderhoud en haar medische kosten.

c.1.) De arts-adviseur stelt 'betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor'. Enerzijds kan gesteld worden dat het loutere feit dat de verzoekster geen bewijs van arbeidsongeschiktheid zou hebben voorgelegd, niet impliceert dat de verzoekster arbeidsgeschikt is. In het kader van een aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van medische redenen wordt van de aanvrager immers niet verwacht om een attest van arbeidsongeschiktheid voor te leggen. Anderzijds dient vastgesteld te worden, indien de medische stukken in het administratieve dossier worden geconsulteerd, dat in de standaard medisch getuigschriften opgemaakt door dokter Olivier DELROEUX uitdrukkelijk wordt vermeld dat de verzoekster niet kan werken (stuk 5).

De veronderstelling van de arts-adviseur vindt aldus geen enkele basis in het administratieve dossier.

De arts-adviseur heeft de verzoekster niet aan een onderzoek onderworpen, teneinde op overtuigende wijze tot een tegenstrijdig oordeel aangaande de arbeidsgeschiktheid te komen. De aan het oordeel van de behandelende arts tegenstrijdige stelling werd ook niet afdoende gemotiveerd (zie infra, punt 4.6.). De behandelende geneesheer, dokter Olivier DELROEUX, bevestigt in een standaard medisch getuigschrift dd. 20 februari 2014 dat de verzoekster niet kan werken (stuk 6).

c.2.) Ook de stelling 'bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkene geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in haar land van oorsprong' vindt geen basis in het dossier en de objectieve informatie die de arts-adviseur zelf heeft geraadpleegd.

De kans dat de verzoekster zal kunnen werken is niet alleen omwille van haar gezondheidsredenen heel klein, maar is ook omwille de hoge werkloosheidsgraad bijzonder klein! In het IOM Country Fact Sheets, Russian Federation, 2011 staat 'the unemployment rate in the Northern Caucasus region is the highest in Russia. ... The highest unemployment rate is registered in Ingushetia – 53%, Chechnya – 42% and Dagestan – 17,2% (the average unemployment rate in Russia is 8,2%).'

d) Ook voor wat betreft de hulp dat de verzoekster van familie, vrienden of kennissen zou kunnen krijgen, is de stelling van de arts-adviseur louter hypothetisch.

De arts-adviseur toont niet in concreto aan dat de naaste familieleden, vrienden of kennissen voldoende financieel draagkrachtig zijn teneinde de verzoekster financieel te steunen voor wat betreft zijn medische kosten. e) De informatiebronnen die de arts-adviseur in het verslag aanhaalt, zijn niet van die aard om te kunnen concluderen dat de voor de verzoekster onontbeerlijke zorgen effectief beschikbaar én toegankelijk zijn in Dagestan. Verwijzing naar loutere theorie kan niet aantonen hoe het er aan toe gaat in de praktijk. De regelmatige opvolging die voor de verzoekster onontbeerlijk is, zal geenszins op regelmatige basis kunnen doorgaan. De verzoekster dreigt in haar land van herkomst een nummer in een rij wachtenden te worden die maar heel af en toe een consult – van uitermate lage kwaliteit – zal kunnen bekomen. Uit de voorliggende informatie is het geheel onredelijk dat tot het besluit wordt gekomen dat behandeling en opvolging op een effectieve en adequate wijze beschikbaar én toegankelijk is in Dagestan. De motieven in de bestreden beslissing – en het verslag van de arts-adviseur – zijn feitelijk onjuist en niet draagkrachtig. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft niet zorgvuldig gehandeld aangezien er tot een beslissing werd gekomen, zonder dat de verzoekster aan een onderzoek werd onderworpen.

4.10.

In casu is het advies tegenstrijdig aan het oordeel van de behandelende arts en geenszins voldoende concreet en pertinent gemotiveerd.

De arts-adviseur motiveert de stelling 'betrokkene kan reizen' immers niet.

Voor wat betreft de stelling van de arts-adviseur aangaande de arbeids(on)geschiktheid in hoofde van de verzoekster (cf. supra), is er geen afdoende motivering om het herhaaldelijke oordeel van de behandelende geneesheer in de medische attesten te weerleggen.

Of de verzoekster kan reizen en of de verzoekster al dan niet arbeidsgeschikt is, zijn essentiële elementen.

Of de verzoekster met haar aandoening in staat is te reizen, is van belang teneinde te oordelen of de reis naar land van herkomst wel kan gemaakt worden.

Of de verzoekster met haar aandoening kan werken, is van uitermate belang teneinde te oordelen of de verzoekster in staat zal zijn om voor de medische kosten in te staan, en aldus op de vraag aangaande de financiële toegankelijkheid van de noodzakelijke medische zorgen te oordelen.

Op essentiële punten werd het advies van de arts-adviseur niet voldoende gemotiveerd.

Een schending van de motiveringsplicht dient vastgesteld te worden.

4.11.

De bestreden beslissing dient vernietigd te worden wegens schending van de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsverplichting en het redelijkheidsbeginsel.”

2.2. Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.4. De Raad benadrukt dat het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toelaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126 520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

2.5. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door *“(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft”*.

Het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 20 februari 2015 vermeldt het volgende:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 20.09.2011.

Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:

- *Medisch getuigschrift (d.d. 04/05/2011) ingevuld door dr. Jalma, huisarts, waaruit blijkt dat betrokkene een depressie heeft;*
- *Standaard medisch getuigschrift (d.d. 04/05/2011) ingevuld door dr. Jalma waaruit blijkt dat betrokkene depressief is;*
- *Verslag (d.d. 22/08/2011) van een consult neurologie bij dr. Keersmaekers waaruit blijkt dat betrokkene chronische hoofdpijnlachten heeft;*
- *Verslag (d.d. 28/11/2011) van een consult bij dr. Keersmaekers;*
- *Verslag (d.d. 01/12/2011) van dr. Jacobs, oogarts, met betrekking tot pijn en slechte visus;*
- *Attest (d.d. 04/05/2012) van dr. Manzoor waaruit blijkt dat betrokkene depréssief is. De behandeling wordt gewijzigd;*
- *Attest (d.d. 03/08/2012) van dr. Manzoor. De dosis wordt opgedreven;*
- *Standaard medische getuigschriften (d.d. 28/08/2012, 29/10/2012 en 31/01/2013) ingevuld door dr. Delroeux, psychiater, waaruit blijkt dat betrokkene een posttraumatische stress-stoornis (PTSS) heeft waarvoor ze medicamenteus behandeld wordt;*
- *Standaard medische getuigschriften (d.d. 18/04/2013, 08/08/2013 en 24/10/2013) ingevuld door dr. Delroeux waaruit blijkt dat betrokkene een PTSS heeft en migraine.*

Uit een studie van deze documenten blijkt dat deze 42-jarige vrouw een PTSS heeft, een depressie en hoofdpijn. Ze krijgt antidepressiva en anxiolytica evenals pijnstillers voor de hoofdpijn.

Ze wordt opgevolgd door een psychiater.

Mogelijkheid tot reizen:

Betrokkene kan reizen en heeft geen nood aan mantelzorg.

Alhoewel er geattesteerd wordt dat betrokkene zich niet per vliegtuig zou kunnen verplaatsen, valt er in gans het medisch dossier geen enkele medische reden te weerhouden waarom dit niet zou kunnen. Overigens zijn er buiten het vliegtuig tal van ander transportmiddelen die betrokkene misschien beter liggen. Hoe dan ook als men -met een onbehandelde PTSD vanuit Rusland tot hier geraakt dan zal men na 4 jaar behandeling, normaal gemakkelijker dezelfde reis terug kunnen maken.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Rusland:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

Informatie afkomstig van International SOS1 van 02/08/2013 met uniek referentienummer BMA-4939

Betreffende de medicamenteuze behandeling, uit (1) blijkt dat er in Rusland antidepressiva zijn evenals anxiolytica en pijnmedicatie voor migraine.

Verder blijkt dat er psychiaters zijn die de opvolging kunnen verzekeren.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in Rusland;

•De staat garandeert alle Russische burgers het recht op gratis medische zorgen via het systeem van de verplichte ziekteverzekering. De bijdragen voor de verzekering worden betaald door de werkgever of, voor werklozen, gepensioneerden en kinderen, door de staat. Iedereen is dus verzekerd. Mensen komen op het juiste niveau van specialisatie terecht op basis van een systeem van doorverwijzing. De patiënt kan zelf het hospitaal of de specialist kiezen naargelang waar hij of zij de kwaliteit van de zorgen het beste vindt.

De algemene regel is dat Russische burgers medicatie kopen op eigen kosten. Er zijn geen vaste prijzen voor medicijnen in de Russische Federatie, de prijzen variëren van regio tot regio. Maar de staat voorziet toch gratis medicijnen voor mensen die lijden aan welbepaalde aandoeningen. Voor de behandeling van de aandoening van betrokkene is de medicatie gratis.³

Er is geen noodzaak tot mantelzorg. Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Rusland, het land waar zij tot 2011 verbleef, geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkene geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in haar land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat zij niet zou kunnen instaan voor eventueel bijkomende kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Volledigheidshalve dient vermeld te worden dat betrokkene vrij beroep kan doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt het IOM over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten, Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus; accommodatie/huur, extra bagage

Conclusie:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

2.6. Waar verzoekende partij betoogt dat er een nieuw advies werd opgesteld na het vernietigingsarrest van de Raad zonder dat verzoekende partij persoonlijk werd onderzocht en zonder dat de behandelend arts werd gecontacteerd, wijst de Raad erop dat de arts-adviseur "zonodig de vreemdeling (kan) onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen (...)." De arts-adviseur kon de medische toestand van verzoekende partij duidelijk vaststellen en evalueren op basis van het dossier, gelet op de voorgelegde medische verslagen van de behandelende artsen.

Het loutere feit dat de arts-adviseur binnen enkele dagen na het vernietigingsarrest van de Raad een nieuw advies heeft opgesteld, houdt daarnaast evenmin in als zou hij het medisch dossier van verzoekende partij niet zorgvuldig hebben onderzocht. Zoals hierna blijkt betrof de reden van de vernietiging van de voorgaande beslissing slechts een motiveringsgebrek inzake de mogelijkheid tot reizen van verzoekende partij. Verzoekende partij maakt niet duidelijk waarom dit aanleiding zou

moeten geven tot een persoonlijk onderzoek van verzoekende partij of het raadplegen van deskundigen nu de Raad er nogmaals op wijst dat de arts-adviseur een nieuw advies heeft kunnen geven op grond van het voorgelegde medisch dossier en rekening houdend met het vernietigingsarrest van de Raad.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij het in essentie oneens is met de bevinding van de arts-adviseur dat zij kan reizen naar het land van herkomst.

In tegenstelling vooreerst tot wat verzoekende partij voorhoudt blijkt uit het nieuwe medisch advies van de arts-adviseur dat deze laatste wel degelijk rekening heeft gehouden met het gestelde in het arrest nr. 133 359 van de Raad van 12 februari 2015. Immers oordeelde de Raad toen dat de arts-adviseur met de eenvoudige vermelding in het advies dat op basis van de vermelde medische gegevens afgeleid kan worden dat verzoekende partij kan reizen niet aantoonde op welke grond hij tot deze bevinding is gekomen, gelet op de medische attesten die stellen dat verzoekende partij niet per vliegtuig kan reizen.

In het thans voorliggende medisch advies beperkt de arts-adviseur zich evenwel niet tot de stelling dat verzoekende partij kan reizen, maar motiveert hij verder en stelt: *“Alhoewel er geattesteerd wordt dat betrokkene zich niet per vliegtuig zou kunnen verplaatsen, valt er in gans het medisch dossier geen enkele medische reden te weerhouden waarom dit niet zou kunnen. Overigens zijn er buiten het vliegtuig tal van andere transportmiddelen die betrokkene misschien beter liggen. Hoe dan ook als men - met een onbehandelde PTSD vanuit Rusland tot hier geraakt dan zal men na 4 jaar behandeling, normaal gemakkelijker dezelfde reis terug kunnen maken.”*

Het loutere feit dat de arts-adviseur bij zijn standpunt blijft dat verzoekende partij kan reizen maakt ook niet dat het advies op kennelijk onredelijke wijze of met veronachtzaming van bepaalde gegevens werd getroffen. Het gegeven dat de Raad een vorige beslissing omwille van een motiveringsgebrek in het advies van de arts-adviseur heeft vernietigd, maakt immers niet dat de arts-adviseur niet tot dezelfde vaststelling kan komen. In dat geval kwam het hem wel toe dit nader te motiveren, hetgeen hij ook gedaan heeft. De kritiek van verzoekende partij waar zij meent een tegenstrijdigheid te ontwaren met het vorige advies, kan evenmin gevolgd worden. Immers blijkt dat de arts-adviseur bij zijn standpunt blijft dat verzoekende partij kan reizen omdat uit de medische gegevens niet het tegendeel kan worden afgeleid daar niet nader wordt gepreciseerd waarom verzoekende partij niet per vliegtuig zou kunnen reizen.

Verzoekende partij vindt het denigrerend dat de arts-adviseur stelt dat als men met een onbehandelde PTSD vanuit Rusland tot hier geraakt dan zal men na 4 jaar behandeling normaal gemakkelijker dezelfde reis terug kunnen maken. De Raad wijst er evenwel op dat deze bevinding in het licht van de gehele motivering inzake de mogelijkheid tot reizen moet gelezen worden. Zo wijst de arts-adviseur erop dat er in het medisch dossier geen enkele medische reden te weerhouden is waarom verzoekende partij niet per vliegtuig zou kunnen reizen. Deze bevinding kan geenszins als kennelijk onredelijk worden beschouwd nu inderdaad uit de diverse voorgelegde medische attesten blijkt dat louter wordt gesteld dat verzoekende partij niet per vliegtuig kan reizen zonder dat daarbij vermeld wordt waarom men tot deze bevinding komt. Verzoekende partij weerlegt dit motief ook niet met concrete argumenten. Zij verwijst slechts naar de voorgelegde medische attesten maar de Raad herhaalt dat uit de diverse voorgelegde medische attesten louter blijkt dat wordt gesteld dat verzoekende partij niet per vliegtuig kan reizen zonder dat daarbij vermeld wordt waarom men tot deze bevinding komt.

Verder stelt de arts-adviseur ook vast dat er tal van andere transportmiddelen zijn die verzoekende partij misschien beter liggen. Verzoekende partij betwist deze vaststelling in het geheel niet met concrete argumenten. Deze vaststelling is evenmin kennelijk onredelijk nu uit de voorgelegde medische attesten geenszins blijkt dat alle transportmiddelen uit den boze zijn en nu eveneens uit de asielaanvraag van verzoekende partij blijkt dat zij vanuit haar land van herkomst met de bus naar België is gereisd. De Raad ziet dan ook niet in waarom verzoekende partij niet per bus zou kunnen terugkeren naar het herkomstland. In het licht van deze gegevens is het dan ook geenszins kennelijk onredelijk dat de arts-adviseur besluit dat als men met een onbehandelde PTSD vanuit Rusland tot hier geraakt dan zal men na 4 jaar behandeling normaal gemakkelijker dezelfde reis terug kunnen maken.

2.7. Verzoekende partij is het tenslotte oneens met de bevinding van de arts-adviseur dat de benodigde medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

2.8. Wat betreft de beschikbaarheid meent verzoekende partij dat niet blijkt wat de uitgebreidheid is van de mogelijkheden inzake psychiatrische zorgen zodat niet blijkt dat er sprake is van een effectieve beschikbaarheid in de regio van waar verzoekende partij afkomstig is.

2.9. De Raad benadrukt in dit kader dat uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet volgt dat in beginsel slechts dient vast te staan dat er een adequate behandeling mogelijk is in *“het land van herkomst”* en niet in de regio van herkomst in het betreffende land. In zoverre verzoekende partij dit zou veronderstellen, dient de ambtenaar-geneesheer niet te onderzoeken of verzoekende partij in de onmiddellijke omgeving van haar vroegere woonplaats een adequate behandeling voor haar aandoening kan krijgen, doch slechts of deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst of het land waar zij gewoonlijk verblijft, waaronder inbegrepen dat van verzoekende partij redelijkerwijze moet kunnen worden verwacht dat zij zich naar die welbepaalde plaats in het land van herkomst begeeft waar verzoekende partij een behandeling kan verkrijgen. Dat dit in casu niet het geval zou zijn, wordt niet aangetoond. Het betoog van verzoekende partij dat van haar niet kan verwacht worden dat zij zich elders in de Russische Federatie vestigt met het oog op het bekomen van de medische zorgen kan gelet op voorgaande dan ook niet overtuigen.

Eveneens vereist artikel 9ter van de vreemdelingenwet slechts dat wordt nagegaan of een vreemdeling kan terugreizen naar zijn land van herkomst zonder dat zijn leven of fysieke integriteit hierdoor in het gedrang komen en of deze vreemdeling in dat land niet dreigt in een onmenselijke of vernederende situatie terecht te komen ingevolge het ontbreken van een adequate behandeling. De door verweerder aangestelde arts-adviseur dient bijgevolg niet na te gaan of een vreemdeling die verzoekt om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd, kan genieten van een medische zorgverstrekking of opvolging die van een zelfde kwalitatief niveau is als dat in België of even snel en eenvoudig als dat het geval is in België kan opgestart worden, doch slechts of een adequate behandeling beschikbaar en toegankelijk is. De Raad merkt op dat de arts-adviseur vaststelde dat dit in voorliggende zaak het geval is. De arts-adviseur heeft, met verwijzing naar bronnenmateriaal, duidelijk uiteengezet dat verzoekende partij kan reizen en in haar herkomstland kan beschikken over de nodige medicatie en een opvolging door artsen met de vereiste specialisaties. Hij heeft dan ook de in artikel 9ter van de vreemdelingenwet bepaalde criteria in acht genomen. Verzoekende partij slaagt er niet in om met het uiten van twijfels omtrent de effectieve beschikbaarheid in tegenstelling tot de theoretische beschikbaarheid de motieven te weerleggen inzake de beschikbaarheid van de benodigde medische zorgen in het herkomstland. Het oordeel van de arts-adviseur, dat overgenomen wordt in de bestreden beslissing, is gesteund op objectieve informatie die verzoekende partij niet betwist maar die zij lijkt te willen nuanceren. Met haar ander oordeel over dezelfde informatie lijkt verzoekende partij de Raad uit te nodigen tot een opportuniteitsonderzoek, waartoe hij niet bevoegd is. Alleszins toont verzoekende partij niet aan dat het kennelijk onredelijk is dat de arts-adviseur zich op de door hem vermelde informatie steunde bij het opmaken van zijn advies.

2.10. Waar verzoekende partij betreft de toegankelijkheid kritiek uit op het kwaliteitsniveau van de zorgen in het herkomstland, wijst de Raad er nogmaals op dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet niet vereist dat verzoekende partij in het land van herkomst van een zorgverstrekking moet kunnen genieten die kwalitatief hetzelfde niveau heeft als de zorgverstrekking in België. Het loutere feit dat gesteld wordt dat de kwaliteit van gratis zorgen niet top is op het vlak van infrastructuur en personeel maakt niet dat daaruit kan afgeleid worden dat de medische zorgen die verzoekende partij nodig heeft in het land van herkomst niet adequaat zijn.

2.11. Waar verzoekende partij meent dat zij mogelijks zal moeten betalen voor haar medische zorgen omdat het staatsbudget ontoereikend is om gratis zorgen te verstrekken, wijst de Raad erop dat het citaat dat verzoekende partij opneemt in haar verzoekschrift waaruit blijkt dat er onvoldoende financiële middelen zijn om hoogwaardige zorgen aan te bieden en daardoor de kwaliteit van de gratis zorgen achteruitgaat, maakt niet dat daaruit kan afgeleid worden dat verzoekende partij geen toegang zal hebben tot gratis zorgen nu uit dit citaat niet blijkt dat er geen gratis zorgen kunnen bekomen worden. Verder kan het evenmin afbreuk doen aan de vaststellingen van de arts-adviseur inzake de financiële toegankelijkheid die geënt is op een andere optie die verzoekende partij nog kan aangrijpen om financieel het hoofd te bieden aan kosten gepaard gaande met medische behandeling.

Zo wijst de arts-adviseur erop dat *“het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Rusland, het land waar zij tot 2011 verbleef, geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar en/of voor (tijdelijke) financiële hulp.”* Verzoekende partij meent dat dit hypothetisch is, maar uit de gegevens van het

administratief dossier blijkt dat verzoekende partij pas op 39-jarige leeftijd naar België is gekomen zodat duidelijk blijkt dat zij het overgrote deel van haar leven in haar herkomstland heeft doorgebracht. Tesamen met de vaststelling dat zij tijdens haar asielaanvraag verklaarde hogere studies economie te hebben gedaan, dat zij als boekhouder gewerkt heeft en dat zij een broer in Moskou en een vader in Dagestan heeft, is het geenszins kennelijk onredelijk te stellen dat zij in haar land van herkomst nog familie, vrienden of kennissen moet hebben waarop zij indien nodig beroep kan doen. De Raad benadrukt daarnaast nogmaals dat in eerste instantie is gebleken dat de benodigde medische zorgen in het herkomstland gratis zijn, zodat het netwerk dat verzoekende partij in het herkomstland heeft, slechts een eventuele mogelijkheid is waarop verzoekende partij beroep zal moeten doen.

Het gegeven dat de arts-adviseur in zijn advies geen rekening heeft gehouden met de bevindingen van de behandelende arts dat zij niet kan werken, doet bijgevolg geen afbreuk aan het feit dat de arts-adviseur heeft vastgesteld dat indien nodig, verzoekende partij financieel ondersteund kan worden door familie, vrienden of kennissen in het herkomstland. De kritiek van de verzoekende partij aangaande de arbeidsgeschiktheid is aldus gericht tegen een overtollig motief zodat deze kritiek geen afbreuk kan doen aan de overige, determinerende en draagkrachtige motieven van het advies.

De Raad ziet voorts de relevantie van het citaat uit het gezamenlijk rapport van ACCORD en het UNHCR in casu niet in nu dit citaat voornamelijk handelt over specifieke problemen in Tsjetsjenië en Ingoesjetië terwijl verzoekende partij afkomstig is uit Dagestan en met betrekking tot Dagestan niets specifiek wordt vermeld. Evenmin blijkt dat er in de rest van de Russische Federatie dermate problemen zijn die de toegankelijkheid tot de benodigde medische zorgen voor verzoekende partij verhinderen. Dit alles nog daargelaten de vaststelling dat het voormeld rapport dateert van 2008 en de actualiteitswaarde ervan aldus in vraag kan gesteld worden.

2.12. Het enig middel kan niet worden aangenomen. De aangevoerde schending van de door verzoekende partij aangehaalde bepaling en beginselen is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend zestien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER